

پیام حادوانه

(سخنی چند پیرامون «قرآن کریم» و آفاق آن)

محمد رضایمی

مؤسسه تخصصی کتب و نشر
مرکز حفظ و نشر آثار علامه محمد رضا حکیمی

پیام جاودانه

محمد رضا حکیمی

انتشارات دلیلما

چاپ ششم: بهار ۱۴۰۲

تیراژ: ۳۰۰ نسخه

چاپ: نگین

شابک: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۷۹۹۰ - ۹۷ - ۴

تلفن و نمابر: ۳۷۷۴۴۹۸۸ - ۳۷۷۳۳۴۱۳ (+۹۸۲۵)

دفتر مرکزی: قم، خیابان معلم، مجتمع ناشران، طبقه ششم، واحد ۶۱۲ و ۶۱۳

ارتباط با ما: Info@dalilema.ir | www.dalilema.ir (خرید آنلاین)

سید علی

مراکز پخش

قم. خیابان معلم. مجتمع ناشران. طبقه ۵. واحد ۴۴ | تلفن: ۳۷۷۳۳۴۱۳ و ۳۷۷۴۴۹۸۸

قم. خیابان صفائیه. روبروی کوچه ۳۸. پلاک ۷۵۹ | تلفن: ۳۷۷۳۷۰۱۱ و ۳۷۷۳۷۰۰۱

تهران. خیابان انقلاب. خیابان فخررازی. پلاک ۶۱ | تلفن: ۶۶۴۶۴۱۴۱

مشهد. چهارراه شهداء. کوچه شهید خوراکیان. مجتمع گنجینه کتاب. طبقه اول | تلفن: ۳۲۲۳۷۱۱۳-۵

حکیمی، محمد رضا، ۱۳۱۴ -

پیام جاودانه: سخنی چند پیرامون قرآن کریم و آفاق آن / محمد رضا حکیمی -

قم: دلیل ما، ۱۳۸۲.

۳۹۲ ص.

978 - 964 - 7990 - 97 - 4

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

چاپ چهارم: ۱۳۸۸.

۱. اسلام - بررسی و شناخت. ۲. قرآن - تحقیق. الف. عنوان. ب. عنوان: سخنی

چند پیرامون قرآن کریم و آفاق آن.

۹ پ ۸ ح ۳ / ۶۵ BP ۲۹۷ / ۱۵

۲۰۱۴ - ۸۲ م

کتابخانه ملی ایران

انتشارات دلیلما

www.dalilema.ir

مرکز نشر و پخش کتب معارف اهل بیت

۹ سال ناشر نمونه و برگزیده کشوری

با تولید بیش از ۱۰۰۰ عنوان کتاب

فهرست

- ۱۷ آیه‌ای عظیم و مغفول
- ۱۹ تأثیر «قرآن کریم»، در «حماسه ملی ایران»
- ۲۳ با خوانندگان
- ۲۷ تدبیر نخست: معارف چیست؟
- ۲۹ ۱- تعریف «معارف»
- ۳۱ ۲- سرمایه اصلی انسان
- ۳۳ ۳- تکمیل «معارف»
- ۳۴ ۴- استقلال «قرآن کریم»، در «معارف»
- ۳۶ ۵- برکه کجا و اقیانوس؟
- ۳۹ تدبیر دوم: قرآن، منطق توحید
- ۴۰ ۱- جهان بینی
- ۴۱ ۲- دعوت به شناخت (پایه)
- ۴۲ ۳- انسان در ستیغ ارزشمندی
- ۴۳ ۴- تمایز در حرکات ارادی

- ۴۴ ۵- ضرورت داشتن « شناخت » در هر کار و اقدام
- ۴۶ ۶- نهادهای شناخت
- ۴۷ أ- شناخت تجربی طبیعت
- ب- شناخت تجربی تاریخ (= زمان گذشته + انسان + اندیشه
- ۵۶ و فعل)
- ۵۸ ج- شناخت تجربی انسان (زمان حال + انسان + اندیشه و فعل)
- ۵۹ د- شناخت تجربی خود (نفس)

[چند مسئله]:

- ۶۲ مسئله (۱) - رجوع به خویشتن
- ۶۲ مسئله (۲) - تجربه نفس شناختی
- ۶۳ مسئله (۳) - احیای فطرت (سرشت توحیدی، یا توحید سرشتی)
- ۶۳ مسئله (۴) - دانش عقلی و بینش قلبی
- ۶۴ مسئله (۵) - نقش « تقوی » در حصول شناخت
- ۶۵ مسئله (۶) - ضرورت رجوع به معصوم «ع»

- ۶۷ تدبیر سوم: شرک به « قرآن کریم »
- ۶۸ ۱- شرک به « قرآن » چیست؟
- ۶۹ ۲- وَحْيَانِيَّتِ تَامَه
- ۷۰ ۳- قرآن کریم و تزکیه و تعلیم
- ۷۲ ۴- دو منبع شناخت اسلام

- ۷۳ ۵- کتاب «معاد جسمانی در حکمت متعالیه»
- ۷۶ ۶- مشکلی بزرگ
- ۷۸ ۷- راه منحصر به فرد، تفکیک
- ۸۱ ۸- هیچ کس چونان پیامبر اکرم، درباره «الهیات» سخن نگفته است
- ۹- هیچ معلمی برای شناخت، و هادینی برای سلوک، چون
- ۸۴ آل محمد «ص» نیست.
- ۹۰ ۱۰- جهاد در راه حصول معرفت
- ۹۱ ۱۱- راه خدایی شناخت
- ۹۲ ۱۲- چرا پیامبران الهی مبعوث گشتند (بعد معارفی)؟
- ۹۳ ۱۳- فروکوبی مستکبران و راهسازی مستضعفان
- ۹۵ ۱۴- به سوی کلام نور، در ظلمتستان ظلمت

۹۶

تتمیم

- ۹۹ تدبیر چهارم: رأی تراشی، در برابر قرآن کریم
- ۱۰۰ ۱- انسان در جاهلیت (۱)
- ۱۰۲ ۲- انسان در جاهلیت (۲)
- ۱۰۳ ۳- فهم درست قرآن کریم
- ۱۰۵ ۴- کلید فهم قرآن
- ۱۰۶ ۵- «معاد»، نمونه‌ای مهم
- ۱۰۷ ۶- و چه بسیار کسانی ...
- ۱۰۹ تدبیر پنجم: نبرد با فرهنگ قرآن

باخوانندگان

در این « پیام جاودانه »، چند بحث و گفتار، پیرامون کتاب آسمانی، و کلام الهی، و میراث جاودان محمدی، و شاخص هدایت حقّه ربّانی، و منبع معارف راستین و خیالی، و مشعل همواره فروزان در زندگی انسانی، کتاب حکیم و « قرآن کریم »، گردآوری گشته است.

گردآوری این مقاله‌ها و گفتارها را مفید دانستم. و امیدوارم در این روزگار، که قرآن کریم، از هر نظر « مهجور » است، و در « فهم توحید »، « شناخت وحی »، « حقیقت رسالت و وصایت »، « عدالت و قسط »، « تربیت و فردسازی »، « سیاست و جامعه‌پردازی »، و « شئون مختلف حاکمیت »، یا اصلاً، یا چنانکه باید، حضور ندارد، اذهانی را به کتاب خدا

۱. برخی از این مقالات، برای کتابهایی نوشته و در آنها به چاپ رسیده است. همچنین باید یاد کنم که گاه ممکن است مطلبی مکرر شده باشد، یا آیه و حدیثی بیش از یکجا آمده باشد، و این امر - بیشتر - به این دلیل است که مقاله‌ها - در عین وحدت کلی موضوع - جهت‌های مختلف دارند، و زمینه سخن، مقتضای نقل دوباره آن آیه یا حدیث می‌شده است.

(یعنی: وسیلهٔ نهایی برای دستیابی به «شناخت صحیح» و «عمل صالح» که تنها این هر دو مایهٔ سعادت جاودانی انسانند)، بیشتر متوجه سازد، و نسلهای جوان را کمک کند، تا در پناه قرآن، هیچ انحرافی را نپذیرند، و به هیچ گسستگی از حوزهٔ قرآن و عمل به قرآن نگرایند.

نیز بدانند که باید سیرهٔ برخی از کسانی که دارای قدرت و حاکمیتند، یا در آن دست و نفوذ دارند، همچنین فراوانی در فراوان، از عملکردها - بخصوص در قضاوت و اقتصاد - را، از قرآن کریم و احکام الهی آن، و از سنت و سیرهٔ پیامبر «ص»، و از تعالیم امام علی «ع»، و مبانی و اصول شیعی «بسیار بسیار»^۱ دور بشمارند^۲... تا دشمنان خارجی و ایادی گوناگون داخلی نتوانند، اشخاصی و عملکردهایی را به نام اسلام و تشیع معرفی کنند، و آبروی دین خدا را - بیش از این - ببرند، و حشمت و عظمت اولیاء دین را، و اهمیتی را که آنان برای انسان و کرامت انسان قائل بودند، مخدوش سازند. و تا توفیق نیابند که جوانان کم مطالعه دربارهٔ «واقعیت اسلام»، و مردمان فاقد اطلاعات صحیح دینی را، از «صراط مستقیم»

۱ و ۲. امام علی «ع» به کارگزاران حکومت اسلامی دستور می‌دهد که «در نوشتن نامه‌های دولتی، قلمها را ریز سر کنند، و خطها را داخل هم بنویسند، و پرگویی نکنند، تا به اموال عمومی و دولتی زبانی نرسد» («مستدرک نهج البلاغه»، ص ۱۱۱، «ترجمهٔ الحیاة»، ج ۶، ص ۱۳). با این وصف، ممکن است حاکمیتی، «اسلامی» باشد و در آن «چپاول اموال دولتی صورت گیرد؟»، هرگز! و اگر چنین شد آیا اسلامی نشمردن چنین حاکمیتها، عین اسلام نیست؟ ← کتاب «قصد و عدم وقوع».

منحرف گردانند.

*

به احترام «قرآن کریم» و با الهامگیری از آیه ۲۴، از «سوره محمد ص -» که ذکر شد (ص ۱۷)، عنوانهای اصلی فصلهای بیستگانه این کتاب را، «تدبّر» نهادیم؛ بدان امید که «تدبّر»ی در برخی از آیات «کتاب وحی» کرده باشیم، از اینرو، عنوانهای مطلبی هر فصل را، زیر عنوان بالا قرار دادیم...

و کجا که آنچه گفتیم و نوشتیم، حتی نزدیک به حدّ سخن گفتن درباره کتاب خدا باشد؟ و کجا که بحث درباره کتاب جاودانه آسمانی، و تدبّر در آیات، کلمات و حروف آن، در چنین محدوده‌هایی بگنجد؟ و کجا که این بضاعت بسی ناچیز، در خور تقدیم به پیشگاه قرآن، یا شریک‌القرآن و صاحب‌الزمان، حضرت حجّت بن الحسن المهدی - عجل الله تعالی فرجه الشریف - آید، کوچکتر از ران ملخی (با اعتبار نویسنده)، به پیشگاه بزرگتر از سلیمانی...

والسّلام علی دُعاةِ الحقِّ و العدل

- مرداد ماه ۱۳۸۱^۱

محمّد رضا حکیمی

۱. و مناسب است یاد کنم که تنظیم نهایی این کتاب، در تاریخ مذکور، در شهرستان

«مبید»، که در خدمت جمعی از دوستان بودم، انجام یافت.